

РЕШЕНИЕ

№ 7796

гр. София, 13.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 16.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **7257** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.112, ал.1, т.4 от Закона за здравето /ЗЗдр/.

Образувано е по жалба на „ДЖАМБО ЕС.Б“ ЕООД срещу Експертно решение /ЕР/ № 283/26.06.2023г. на Националната експертна лекарска комисия /НЕЛК/, Специализиран състав по нервни, очни и сърдечно-съдови заболявания, с което е отменено ЕР № 156/26.05.2023г. на ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ „Национална кардиологична болница“ ЕАД и преписката е върната за ново освидетелстване.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорения акт като незаконосъобразен – издаден при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон. На първо място се твърди, че обжалваното решение е нищожно поради превратно тълкуване и прилагане на материалния закон. Данните в представената медицинска документация се твърди, че са противоречиви, същите не били обсъдени от административния орган, не били коментирани и основанията за обжалване на болничния лист, издаден на заинтересованата страна П. А.. Последният не преминал медицински преглед при невролог, липсвали данни за назначени допълнителни изследвания, терапия и съответно лечение и видимо усилие за възстановяване на обичайна физическа активност и пълна работоспособност. Намира, че връщането на преписката за ново освидетелстване няма да установи релевантни за спора факти, тъй като се касае за отминал период, а не за настоящия здравен статус на лицето.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане за отмяна на оспорения акт и потвърждаване на експертното решение на ТЕЛК като законосъобразно издадено се поддържа чрез адв.Г., която излага допълнителни съображения в писмена защита.

Ответникът по оспорването чрез юрк.А. в съдебно заседание, моли за отхвърлянето на жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Допълнителни съображения по съществото на спора излага в писмена защита.

Заинтересованата страна П. В. А. намира оспореното решение на НЕЛК за законосъобразно издадено.

Заинтересованата страна ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ „Национална кардиологична болница“ ЕАД чрез адв.Г. намира, че решението на ТЕЛК е законосъобразно и моли съдът да се произнесе в тази насока.

Заинтересованите страни ТП на НОИ С.-град, РДСП-С. град и Агенцията за хората с увреждания не се представляват в съдебно заседание и не изразяват становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Страните не спорят, че заинтересованата страна П. А. работи по трудово правоотношение при жалбоподателя като специалист контролни функции.

На 23.12.2022г. на А. е издаден болничен лист № E20220150721 за 14 дни отпуск по болест с вписана диагноза увреждания на лумбо сакралния плексус.

Видно от Амбулаторен лист № 23034106B485 от 03.02.2023г., издаден от д-р В. Г. за извършен вторичен преглед, като обективно състояние на лицето е установено приведена стойка, Ласег пол. в дясно, както и други обстоятелства, касаещи обективното му състояние, нямащи отношение към предмета на спора. Същите констатации са преповторени в Амбулаторен лист № 23074806AC24 от 15.03.2023г., издаден от същия медицински специалист.

По повод отразеното в Амбулаторен лист № 23034106B485 от 03.02.2023г., от д-р Г. е издаден болничен лист № E20230055302 /03.02.2023г., с който на А. са разрешени 14 дни отпуск по болест с вписана диагноза увреждания на лумбо сакралния плексус.

Срещу този болничен лист е подадена жалба от работодателя /жалбоподателя в настоящото производство/, заведена с вх.№ 5001-21-145/20.02.2023г., в която се твърди, че служителят не е бил временно неработоспособен. Болничният лист е потвърден с Решение № 406/21.03.2023г. на Лекарска консултативна комисия при Д. Х. „София“ ЕООД. Решението на ЛКК е обжалвано с жалба вх.№ МЕ-01-280/3 от 06.04.2023г.

С ЕР № 156/26.05.2023г. на ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ „Национална кардиологична болница“ ЕАД атакуваният болничен лист от 03.02.2023г. е отменен, тъй като при прегледа на 03.02.2023г. лицето е насочено за консултация с невролог, която то не е направило, въз основа на което е заключено, че към датата на издаване на болничния лист лицето не е било в състояние на временна нетрудоспособност. Това решение е връчено на А. на 30.05.2023г. От него, на 07.06.2023г. е подадена

жалба срещу решението на ТЕЛК, заведена при ответника на 12.06.2023г.

След извършен преглед на медицинската документация и изводите на ТЕЛК, административният орган е достигнал до извод за незаконосъобразност на обжалваното пред него експертно решение като е отменил същото и е върнал преписката на ТЕЛК с препоръка да се изиска образно изследване на лумб.прешлени, консултация с невролог и по негова преценка провеждане на Е., които изследвания биха обективизирали заболяване, даващо възможност за рецидиви и основание за вр. неработоспособност.

Това решение е съобщено на оспорващия на 06.07.2023г., видно от известие за доставяне на л.27 по делото.

Жалбата, по която е образувано настоящото производство, е подадена чрез Системата за сигурно електронно връчване на 20.07.2023г. /доказателства на л.37 по делото/.

При така установеното от фактическа страна съдът приема от правна страна, че жалбата е допустима - подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващия, на всички основания по чл.146 АПК съдът приема следното:

Разпоредбата на чл.101, ал.1 ЗЗдр предвижда, че за установяване на временна работоспособност се извършва медицинска експертиза, а съгласно чл.103, ал.2 ЗЗдр тази експертиза се извършва от лекуващия лекар, лекарски консултативни комисии /ЛКК/, териториални експертни лекарски комисии /ТЕЛК/ и от НЕЛК. Според чл.112, ал.1 ЗЗдр обжалванията и възраженията от страна на заинтересованите лица и органи (освидетелстваните, осигурителите, НОИ, Агенцията за социално подпомагане, Агенцията за хората с увреждания и органите на медицинската експертиза на работоспособността) се правят: 1. срещу решенията на лекуващия лекар - в 14-дневен срок от получаването им пред лекарската консултативна комисия; 2. срещу решенията на ЛКК и центрoвете за спешна медицинска помощ - в 14-дневен срок от получаването им пред ТЕЛК; 3. срещу решенията на ТЕЛК - в 14-дневен срок от получаването им пред НЕЛК.

В настоящия случай процесното решение е взето от специализиран състав по нервни, очни и сърдечносъдови заболявания съобразно диагнозата, вписана в болничния лист, предмет на обжалване, а именно „увреждания на лумбо сакралния плексус“, в съответствие с разпоредбата на чл.49, ал.1 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи /ПУОРОМЕРКМЕ/. Спазено е изискването по чл.18, ал.3 от правилника в специализирания състав да бъдат включени не по-малко от трима лекари, един от които е председател на състава. Предвид това съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт.

Спазена е установената от чл.59 АПК форма на административния акт, доколкото ЗЗдр и чл.49 ПУОРОМЕРКМЕ не съдържат специални изисквания в тази насока - издаденото експертно решение е в писмена форма и съдържа изискуемите реквизити, регламентирани от посочената правна норма. Същото е подписано от членовете на специализирания състав.

При постановяването му съдът намира, че не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да обусловят отмяната му само на това основание. НЕЛК се е произнесла по допустима жалба срещу решението на ТЕЛК – подадена в срок и от заинтересовано лице – освидетелствания. Правилно е приложен и материалният закон. Съгласно чл.45, ал.1 ПУОРОМЕРКМЕ при обжалване на експертни решения на ТЕЛК, НЕЛК се произнася само по поводите, посочени в жалбата и предвидени в наредбата по чл.101, ал.7 от Закона за здравето, а според ал.2 на с.р. при заболявания, по които ТЕЛК не се е произнесла и са съществували към момента на постановяване на експертното решение, НЕЛК отменя и връща експертното решение на ТЕЛК за ново произнасяне.

В случая, видно от мотивите на оспорения административен акт, НЕЛК е изразила съмнение, че при освидетелстваното лице е налице заболяване, даващо възможност за рецидиви, вследствие което периодично е налице временна неработоспособност. По преписката не са приложени доказателства за извършени изследвания и консултация с невролог, в какъвто смисъл са били дадените от личния лекар насоки към датата на издаване на болничния лист, от които да може да се установи здравословното състояние на А. към този момент, както и въз основа на тях да бъде извършена преценка дали се касае за злоупотреба, до връщане на работа без заболяването да е излекувано или за наличие на хронично заболяване, обуславящо периодично възникване на обострени ситуации като тази, предмет на болничния лист. Липсата на тези данни, както според НЕЛК, така и според настоящия състав, обуславя извод, че ТЕЛК се е произнесла при неизяснена фактическа обстановка.

Съгласно чл.35 АПК, административният акт се издава след като са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за правилното решаване на случая. Производството по освидетелстване на временната и трайната неработоспособност обаче, се подчинява на различни от общите правила, в т.ч. прилагането на чл.35 АПК, който извод следва от предвидения в чл.112 ЗЗдр специален ред за обжалване, така и от посочената разпоредба на чл.45, ал.2 ПУОРОМЕРКМЕ. Отменената разпоредба на чл.46 ПУОРОМЕРКМЕ в ал.1 предвиждаше, че НЕЛК може да събира допълнителни данни за заболяването и работоспособността/вида и степента на увреждане на лицата, както и да иска мнението на специалисти от лечебни заведения, научноизследователски институти и на националните консултанти, т.е. да се произнесе по съществуването на спора след като събере нови доказателства. След отмяната на тази разпоредба единствената правна възможност за правилно решаване на случая, след като не е изяснена фактическата обстановка, е отмяна на обжалваното решение на ТЕЛК и връщане на преписката за ново произнасяне с конкретни указания за събиране на нови доказателства.

На основание чл.40, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване състоянието на временна неработоспособност е основание за получаване на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на ползвания отпуск. По силата на чл.6, ал.2 НМЕ отпускът поради временна неработоспособност се оформя с болничен лист по утвърден образец. Правилата за издаване на болничен лист са регламентирани в НМЕ, Глава втора - Експертиза на временната неработоспособност. С чл.7, ал.1, изр.4 НМЕ са предвидени две процесуалноправни предпоставки за издаване на болничен лист: извършен клиничен преглед и становище за временната неработоспособност, които се отразяват в личната амбулаторна карта /ЛАК/ на лицето. В случаите, когато прегледът

е бил извършен и временната неработоспособност е била своевременно констатирана, разпоредбата на чл.9, ал.1 НМЕ предвижда издаване на болничен лист в деня, в който се установи временната неработоспособност. Изключение се допуска в случаите, когато болничният лист е продължение. В тези случаи отпускът, даден за временна неработоспособност, започва задължително от деня, в който лицето е следвало да се яви на работа по предхождащия болничен лист, независимо че той може да е неработен за лицето.

Съгласно чл.6 НМЕ временна неработоспособност е налице в случаите, при които осигуреното лице не може или е възпрепятствано да работи поради: общо заболяване; злополука; професионална болест; лечение в чужбина; санаторно-курортно лечение; належащ медицински преглед или изследване; карантина; отстраняване от работа по предписание на здравните органи; гледане на болен или на карантинен член от семейството; належащо придружаване на болен член от семейството за медицински преглед; изследване или лечение в същото или в друго населено място, в страната или в чужбина; бременност и раждане; гледане на здраво дете, върнато от детско заведение поради карантина в заведението. Отпускът поради временна неработоспособност се оформя с болничен лист по образец, утвърден от управителя на Националния осигурителен институт (НОИ) и от министъра на здравеопазването. При временна неработоспособност болничният лист се издава за времето от първия ден на настъпването ѝ до възстановяване на работоспособността или до установяване на трайно намалена работоспособност от ТЕЛК.

В случая, както се посочи, не са извършени допълнителни изследвания, които да установят здравословното състояние на освидетелстваното лице. Макар А. да не е изпълнил даденото му от д-р Г. направление за консултация със специалист, от това, противно на възприетото от ТЕЛК, не следва извода, че при лицето не са били налице основания за издаване на процесния болничен лист. Именно извършването на предписаните в мотивите на обжалваното решение медицински дейности ще докаже законосъобразността или не на процесния болничен лист.

Предвид изложеното, като извърши цялостна проверка за законосъобразност на оспорения акт, съдът намира, че същият не страда от пороци, съставляващи отменителни основания по чл.146, т.1-5 АПК и подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение, чийто размер следва да бъде определен на 100 лева, на основание чл.24 НЗПП вр. чл.37 ЗПП, вр. чл.143, ал.3 АПК, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ДЖАМБО ЕС.Б“ ЕООД срещу Експертно решение № 283/26.06.2023г. на Националната експертна лекарска комисия, Специализиран състав по нервни, очни и сърдечно-съдови заболявания.

ОСЪЖДА „ДЖАМБО ЕС.Б“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната експертна лекарска комисия сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: